

Měření validity v Assessment a Development centrech¹ jsou velmi náročná. U Assessment center se téměř vždy jedná o jedinečné projekty, které mají sice podobný základ i strukturu, řídí se určitými pravidly a doporučeními, ale mají rozdílné cíle a zaměření, různý přístup hodnotitelů a složení i očekávání účastníků.

Velké množství dat vypovídajících o validitě AC je získáno na základě metaanalýz.

Výsledek metaanalýzy je však nakonec stejně ovlivněn tím, jak kvalitní AC se "obvykle" dělají, ale už nic nevyovídá o tom, jaké je to konkrétní AC, kterým se zabýváme a jemuž hodnotu vycházející z někým provedené metaanalýzy přisuzujeme.

Zároveň jsem přesvědčena, že vhodně použité a profesionálně odvedené AC dokáže dodat informace, které jsou jinými metodami dosažitelné jen stěží nebo nejsou odhaleny vůbec. Chaoticky zorganizované a neprofesionálně odvedené AC se však může stát zdrojem demotivace, zbytečnou ztrátou času a ve svém konečném výsledku bezúčelným plýtváním peněz.

Právě díky možnostem, ale i úskalím této metody považuji AC za velmi zajímavou a podnětnou metodu, které má smysl se věnovat.